

שמהלאכים העליונים כלם מודים ומשבחים אשמורות אשמורות, בשלשת חלקי הלילה. בלילה נחלקים כמה צדדים. בראשית הלילה, כשירד הלילה ומחשיף, כל אותן רוחות רעות ומינים רעים, כלם מתפזרים ומשוטטים בכל העולם, ונפרד הצד האחר, ותוכעים דרכי בית המלך מפל אותם הצדדים הקדושים.

בין שמתעורר אותו הצד האחר, כל בני העולם טועמים טעם המות, (השנה) אחת מששים במות, ושולט עליהם. אז בין שהטמאה נפרדה מלמעלה ושולטת ויורדת למטה, אז נפרדים שלשה מחנות לשבח את הקדוש ברוך הוא בשלשה צדדים (משמרות) של הלילה, כמו שהעירו בזה החברים.

בעוד שהם משבחים את הקדוש ברוך הוא, הצד האחר הולך ומשוטט למטה בכל צדדי העולם. ועד שהצד האחר אינו עובר משם, הם לא יכולים להתיחד עם רבונם.

סוד לחכמים, מלאכים עליונים וישראל למטה, כלם דוחקים באותו הצד האחר. כשרוצים המלאכים העליונים להתיחד עם רבונם, לא יכולים, עד שדוחים אותו החוצה, מה עושים? יורדים ששים רבוא של מלאכים קדושים ומפילים שנה על כל בני העולם. בין שהיא יורדת, שדוחים אותה החוצה, ונותנים לה כל העולם הזה באותה שנה, אז היא שולטת עליהם ומקבלים ממנו טמאה, פרט לארץ ישראל לבדה ששם אינה שולטת. בין שנפרדה מהם, הם נכנסים לרבונם, ומשבחים ומודים לפניו.

ברוך הוא, בכל ההוא זמנא דאתחזון ברקיעא, בגין דמלאכי עלאי, פלהו אודאן ומשבחן אשמורות אשמורות, בתלת פלגי דהוי ליליא.

בליליא אתפלגן כמה סטרין. בראשיתא דליליא, פד רמש ליליא ואתחשף, כל אינון רוחין בישיין וזינין בישיין, פלהו מתבדרן ומשוטטי בכל עלמא. ואתפרשת סטרא אחרא, ותבעי ארחי דבי מלפא, מפל אינון סטרין קדישיין.

בין דההוא סטרא אחרא אתער, כל בני עלמא טעמי טעמא דמותא, (נ"א דשנה) חד משתיין במותא, ושלטא עלייהו. פדין בין דמסאבו אתפרשא מלעילא, ושלטא ונחתא לתתא, פדין אתפרשן תלת משריין לשבחה ליה לקודשא בריך הוא, בתלת סטרין (נ"א משרין) דליליא, כמה דאתערו בהאי חבריא.

בעוד דאינון משבחיין לקודשא בריך הוא, סטרא אחרא אזלא ומשוטטא לתתא, בכל סטרי עלמא, ועד דסטרא אחרא לא אתעבר מתמן, לא יכלין אינון לאתייחדא במאריהון.

רוא לחפמיין, מלאכי עליונין, וישראל לתתא, פלהו דחקי בההוא סטרא אחרא. מלאכין עלאין פד בעאן לאתייחדא במאריהון, לא יכלין עד דדחין לה לבר. מה עבדין, נחתין שיתין רבוא דמלאכי קדישי, ואפילו שינתא על כל בני עלמא, בין דאיהי נחתא, דקא דחין לה לבר, ויהבי לה כל עלמא דא בההיא שינתא, פדין איהי שלטא עלייהו, ומקבלין מסאבו מינה. בר בארעא דישראל בלחודהא, דלא שלטא תמן. בין דאיהי אתפרשא מנייהו, עאלין לקמי מאריהון, ומשבחן ואודאן קמיה.